

Document de ședință

B8-0154/2018

12.3.2018

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor
(2018/2633(RSP))

Laura Agea, Dario Tamburrano, Isabella Adinolfi, Tiziana Beghin, Rosa D'Amato, Fabio Massimo Castaldo, Eleonora Evi, Marco Zullo, Piernicola Pedicini, Laura Ferrara, Marco Valli
în numele Grupului EFDD

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor
(2018/2633(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2014 referitoare la aspectele legate de ocuparea forței de muncă și aspectele sociale ale Strategiei Europa 2020¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor²,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului a ONU, în special articolele 22 și 23 referitoare la drepturile economice și sociale și, respectiv, dreptul la muncă,
- având în vedere Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective³,
- având în vedere Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană⁴,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă⁵,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special titlul IV privind solidaritatea,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 6 și 147,
- având în vedere articolul 173 din TFUE prin care atât statele membre, cât și UE sunt obligate să asigure competitivitatea industriei europene,
- având în vedere articolul 174 din TFUE referitor la coeziunea economică, socială și teritorială, în special în sectoarele afectate de tranziția industrială,
- având în vedere rezoluțiile sale precedente privind responsabilitatea socială a întreprinderilor,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 mai 2002 referitoare la Cartea verde a Comisiei

¹ JO C 289, 9.8.2016, p. 19.

² JO C 440, 30.12.2015, p. 23.

³ JO L 225, 12.8.1998, p. 16.

⁴ JO L 80, 23.3.2002, p. 29.

⁵ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

privind promovarea unui cadru european pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: un comportament responsabil și transparent al întreprinderilor și o creștere economică durabilă²,
 - având în vedere Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari³,
 - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât decizia Embraco, o societate multinațională care prevede mutarea fabricii sale funcționale și rentabile din Riva di Chieri (Torino) într-un alt stat membru, disponibilizând 497 de lucrători și refuzând să le acorde orice prestație de șomaj, dă naștere unei serii de probleme politice de ordin mai general;
 - B. întrucât decizia Embraco de a-și muta activitatea în Slovacia se întemeiază exclusiv pe considerente financiare, deoarece salariile și impozitele sunt mai scăzute în Slovacia, și întrucât această mutare trebuie considerată un caz de dumping social și fiscal ce are loc în UE;
 - C. întrucât este regretabil că sunt disponibilizați lucrători pentru profituri mai mari, care și așa sunt solide;
 - D. întrucât piața internă a UE trebuie să favorizeze creșterea economică a tuturor regiunilor sale, nu a unei regiuni în detrimentul altele;
 - E. întrucât prin intervenția sa recentă, Invitalia, agenția națională pentru investiții interne și dezvoltare economică, a suspendat disponibilizările până la sfârșitul anului, însă nu se garantează anularea disponibilizărilor și nici a procesului de relocare;
 - F. întrucât relocările fără caracter strategic în cadrul UE, care sunt motivate exclusiv de câștiguri financiare pe termen scurt și de considerente de reducere a costurilor, conduc la o degradare tot mai rapidă a locurilor de muncă, subminează economia în ansamblu și sunt incompatibile cu orice formă de politică industrială eficientă, cu eforturile de atingere a coeziunii, cu inovarea și cu dezvoltarea;
 - G. întrucât întreprinderile care se restructurează sau își reduc activitățile au responsabilitatea de a acorda prioritate dialogului social în cadrul acestui proces, axându-se în special pe informarea și consultarea lucrătorilor, și ar trebui să dea dovadă de responsabilitate socială;
 - H. întrucât „responsabilitatea socială a întreprinderilor” (RSI) este o noțiune complexă, care vizează diverse aspecte ale activității comerciale în ceea ce privește

¹ JO C 187E, 7.8.2003, p. 180.

² JO C 24, 22.1.2016, p. 28.

³ JO L 330, 15.11.2014, p. 1.

responsabilitatea din punct de vedere social, ecologic și societal;

- I. întrucât printre principiile majore ale RSI se află integrarea acestora în procesele comerciale principale și promovarea transparenței și a caracterului verificabil;
- J. întrucât RSI poate să contribuie la realizarea obiectivelor stabilite în Strategia de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene, cu condiția ca întreprinderile să nu se limiteze numai la angajamente declarative și să nu folosească RSI numai ca un simplu instrument de relații cu publicul;
- K. întrucât publicarea de către întreprinderi a informațiilor nefinanciare și a celor privind diversitatea (Directiva 2014/95/UE), în ceea ce privește aspectele sociale și de personal, poate viza acțiunile întreprinse de acestea pentru a asigura egalitatea de gen, punerea în aplicare a convențiilor fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii, condițiile de muncă, dialogul social, respectarea dreptului lucrătorilor de a fi informați și consultați, respectarea drepturilor sindicale, sănătatea și siguranța la locul de muncă, dialogul cu comunitățile locale și/sau acțiunile întreprinse pentru a asigura protecția și dezvoltarea acestor comunități,
 1. își exprimă solidaritatea fermă cu lucrătorii care pot să-și piardă locul de muncă sau care și-l pierd în urma proceselor de relocare și delocalizare, cum este cazul întreprinderii Embraco;
 2. invită Comisia să efectueze verificări exhaustive pentru a se asigura că, în cazul concret al Embraco, fondurile publice nu au fost folosite în mod inadmisibil și pentru a determina dacă întreprinderea respectă Directiva 2014/95/UE;
 3. denunță politicile adoptate permanent de statele membre care afectează alte regiuni din Uniune și condamnă ferm utilizarea de fonduri publice pentru a încuraja relocările în cadrul UE;
 4. invită Comisia să declare în mod clar dacă relocările în interiorul Uniunii care au ca scop reducerea salariilor și a impozitelor sunt compatibile cu tratatele;
 5. consideră că, în cazul relocării în cadrul Uniunii, întreprinderile trebuie să fie obligate să acopere costurile aferente sprijinului ce trebuie acordat lucrătorilor disponibilizați în vederea găsirii unui alt loc de muncă;
 6. invită Comisia să prezinte inițiative legislative și fără caracter legislativ pentru a combate dumpingul social și fiscal în cadrul UE;
 7. regretă faptul că nu există o adevărată politică industrială a UE care ar putea proteja lucrătorii și lanțurile de aprovizionare din UE de deciziile speculative pe termen scurt;
 8. îndeamnă statele membre să asigure o protecție socială și condiții de muncă corespunzătoare și stricte, precum și salarii decente, fie prin intermediul legislației, fie al contractelor colective de muncă, și o protecție eficace împotriva disponibilizărilor abuzive;
 9. invită Comisia să ia în considerare nevoia de a se introduce un regim european privind

venitul minim, pentru a se putea face față situațiilor de urgență legate de ocuparea forței de muncă, declanșate de globalizare, relocare și dezindustrializare;

10. subliniază rolul fundamental al RSI în asigurarea unei creșteri economice durabile din punct de vedere al mediului, social și economic, atât în Uniunea Europeană, cât și în întreaga lume; îndeamnă Comisia să adopte o nouă strategie privind RSI care să stabilească cerințe mai stricte de raportare și de asigurare a conformității și îndeamnă statele membre să susțină promovarea RSI;
11. subliniază că standardele UE privind RSI trebuie să fie apărute cu hotărâre atunci când o întreprindere intenționează să își transfere producția fără să ia în considerare consecințele sociale și teritoriale ale deciziilor sale pe termen scurt;
12. solicită revizuirea politicii din domeniul concurenței și a normelor privind ajutoarele de stat, pentru a se facilita intervențiile publice care vizează menținerea coeziunii sociale și regionale, îmbunătățirea standardelor de muncă și de mediu sau abordarea preocupărilor în materie de sănătate publică;
13. invită UE și statele membre să asigure acoperirea de către întreprinderile care își transferă activitatea în cadrul UE a costurilor de transfer și de găsire a unor locuri de muncă pentru lucrătorii disponibilizați;
14. solicită revoluționarea politicii industriale și sociale a UE, astfel încât aceasta să nu se mai bazeze pe practici îndoielnice din punct de vedere social, fiscal și de mediu și îndeamnă Comisia să trateze consecințele negative ample și profunde ale relocărilor;
15. subliniază că limitarea cererii nu trebuie să conducă la o concurență neloială pentru locuri de muncă în rândul statelor membre; solicită, prin urmare, să fie elaborate soluții pe termen lung, care să creeze locuri de muncă și activități industriale de calitate și să le protejeze, cu respectarea strictă a RSI;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.